

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

ALLAN SAMUELSEN

Eg elski at liva

– HVØR EINASTI **DAGUR** OG HVØR EINASTA **ÁRSTÍÐ** ER HEILT **FANTASTISK**, SIGUR **ALLAN SAMUELSEN**, **PORTØRUR** OG **COUNTRYFJEPPARI**. STØRSTA HENDINGIN Í HANSARA **LÍVI** VAR, TÁ IÐ **DÓTTIRIN** KOM TIL **VERÐINA** FYRI GÓÐUM **ÁTTA** ÁRUM **SÍÐANI**

Hví valdi tú at gerast portørur?

Arbeiddi við maskinum og teldum í 14 ár. Tímdi tað slettis ikki. Hevði altíð ein dreyum um at kunna hjálpa fólki, sum vóru í neyð ella sjúk. Møguleikan fekk eg í 1998 og tók av. Havi ikki angrað tað eitt einasta sekund.

Hvørja hending minnst tú best?

Tá mín elskaða dóttur kom til verðina 1. desember 2003 kl. 14.48. Tað var meir enn fantastiskt. Eisini tá vit (HB) blivu FM-vinnarar í 2006. Og millum annað tá eg møtti ongum øðrum enn Garth Brooks.

Hevur tú altíð havt áhuga fyri countrytónleiki?

Ja, tað kann eg rólga siga. Tann fyrsta plátan, sum eg yvirhøvur kann minnst, er ein dupluplata, sum pápi mín eigur, sum eitur »Stars Of The Grand Ole Opry«. Eisini hevði hann plátur við eitt nú Johnny Cash og Charley Pride, sum eg altíð plagdi at lurta eftir.

Nær skipaði tú fyrstu ferð fyri einum tónleikatiltaki?

Tað var í 2007, tá eg kontaktaði ongar aðrar enn »The Bellamy Brothers«. Tá byrjaði alt.

Hvat ger tú í frítíðini?

Koyri dóttirina í skúla. Fari síðani runt ymsa staðir í Havnini at fáa mær ein kaffimunn og práta um mangt og hvat. Eisini gera frúan, genturnar og eg deiligan mat og hugna okkum sera nógv. Royni at verða ein góður (vónandi skjótt) maður og pápi, sjálvt um tíðin tíverri rennur alt ov skjótt undan.

Hvussu heldur tú teg í form?

Í míni arbeiðsviku venji eg rættiliga nógv og eti sunt. Men í míni frívikuni eti og hugni eg mær fyri allar pengarnar. Men tað gongur fínt uppá tann mátan.

Er tú til føroysku náttúruna ella suðurlandsku strendurnar?

Skomm at siga frá. Men hvørki. Hevði so inniliga viljað verið raskari at vitja ta føroysku náttúruna. Men fáir ikki tikið meg saman. Kann ikki torga at verða á strondini sunnanfyri. Vil nógv heldur verða við ein svimjihyl á hotellinum og hugna mær.

Hvat er tað besta tú fær at eta?

Seyðarhøvd, ræstan fisk, ræst kjøt, skerpikjøt og pizza. Og nógv, nógv annað.

Hvat er besti filmur tú hevur sæð?

Nógvir eru at velja ímillum. Men »Tender Mercies« við Robert Duvall, er ein genialur filmur. Cowboyfilmur, »Titanic« og ikki minst »Olsen-Banden« filmarnir.

Hvør árstíðin er hin besta?

Allar. Eg ELSKI at liva. So hvør einasti dagur og hvør einasta árstíð er heilt fantastisk. Havi aldrin havt trupulleikar við myrkum ella ljósum tíðum. Bara at fáa møguleikan at uppliva árstíðirnar, er heilt fantastiskt.

Hvørjum hyggur tú at í sjónvarpinum?

Frúan sigur øllum. Møguliga hevur hon rætt – men tíðindum, ítrótti, dokumentar-sendingum og nógvum øðrum, tað má eg bara viðurkenna.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

Tað eru fleiri. »Føroyskur fótbóltur 2011«, »Manchester United - Historien om The Red Devils«, »Mesterværket, om Europa Cup og Champions League«, »Føroyingar í Kriggi«, »Skakandi Tilburðir« og »Ambulancefag 2«. Og onkrar bókur um Johnny Cash.

Hvat ger tú um 10 ár?

Um Guð vil, so koyri enn sjúkrabil, hjálpi sjúkum og veikum. Og eri ein góður maður og pápi. Og fáir skitfult av góðum countrynøvnum her til okkara elskaða Føroya land.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Engin aldur

Tað er altíð so øgiliga synd í teimum gomlu. Ella, sum tey sjálvi so sjálvrættvíst kalla seg: vit ungu, sum eru vorðin eitt sindur eldri.

Fólkapensjónin hevur verið ov lítil frá fyrsta degi, tá Dam kom við henni við Tjaldrinum úr Danmark.

Og nú skal hon aftur minka gjøgnum bakdyrnar, tí aldurin skal upp fyri at bjarga málinum hjá Niclasen, einki hall í 16.

Men hví skulu ung, sum eru vorðin 50 ár eldri, fáa almennan stuðul? Politikkurin er annars at strika allan almenna stuðuluttan til ferðavinnuna, sum gevur níggu krónur aftur fyri eina og fiskivinnu, sum gevur eina krónu aftur fyri níggu.

Ognarskatt vil eingin hoyra um. Men frívirðið í borgunum hjá pensjónistunum hevði fyllt væl í landskassanum, so væl, at botnurin ikki sást longur. Ella nøkur prosent, nakrar promillur bara, afturat í arvaskatti.

Nei, sjálvandi ikki.

Fólkapensjónin er ov lítil til døgurðan í heimsins dýrasta landi. Óført, so fitna tey ungu, sum eru vorðin eldri, ikki, og eldarbyrðan lætnar. Skilagóður politikkur, haldi eg.

Loysnin er sera einföld. Latið fólk arbeiða til tey doyggja. Sum frøðingurin segði í Útvarpinum: gomul fólk hava lyndi til at doyggja. Á arbeiðsgevaramáli kallast tað náttúrlig frágongd.

Hví skulu fólk gevast at arbeiða á tryfjórðingsleið?

Tí so er ikki pláss fyri teimum ungu á arbeiðsmarknaðinum. Gevið teimum ungu fyrítíðarpensjón. Har er ikki aldursmark. Og eingin hevur kannað, um nakar kemur á arbeiðsmarknaðin, hvørja ferð, ein ungur, sum eru vorðin eldri, fer haðani.

Hækka pensjónsaldurin. Er tað tókkin fyri at hava bygt upp samfelagið til tað, sum tað er? Tað, sum tað er? Ein undirskotsforrætning, sum kroniskt er við at fara á heysin. Vorðið sum uppbygging.

Undirskot hvørt ár,uttan

tá danir og hatta IMF krevja yvirskot. Tað er ikki so ofta, tíverri.

Men tað vilja tey ungu, sum eru vorðin eldri, hava bæði lön og eftirløn fyri. So væl spælir vælferðarklaverið tó ikki. Tað er ikki stemmað í ein mansaldur, hóast tey, sum nú eru vorðin eitt sindur eldri, hava stemmað hvørja ferð øll árin.

Nú sá eg ikki partarnar 1 til 10 av talksjóvinum hjá tí kristna trúboðaranum Breivik. Eg má royna at fáa teir við, tá teir verða endursendir. Ella gera sum við Gekkinum, tá stundir ikki eru at síggja hann. So er at taka hann upp og seta seg við honum seinni.

Men eg sá fólkapensjónistin Peter Belli nú eitt kvøldið. Tað var ein hálvthundrað ára jubileumskonsert, jubileum, hóast eingin var deyður. Peter Belli var heimskendur í Danmark, tá eg var ungur. Ikki minst fyri sítt síða hár. Minnst, at eitt blað skrivaði, at hárið var 33 sentimetrar. Fjølmiðlarnir vóru tá, eins og nú, óførir at koma við slíkum stórtíðindum.

Peter Belli er nógv meira enn bara ein vanligur, keðiligur poppsangari. Hann er eisini rokk- og bluessangari, sera góður enntá. Konsertin í sjónvarpinum var frálík, góð lög, góður tónleikur og góður sangur. Men eingin doyði. Eitt óvanligt jubileum.

Peter Belli arbeiðir framvegis, hóast hann er farin upp um pensjónsaldurin (føddur í 1943). Men hann hevur ikki troðkað nakran ungan sangara av pallinum.

Okkara pensjónsaldur er 67. Og vit fáa ongantíð politikarar, sum hava so frægt av ryggi og nossu, at tey tora at broyta tað talið.

Einn pensjónsnýskipan hevur verið á veg í 67 ár. Hon er útsett og kemur um tvey ár.

Flaggdagurin varð hildin aftur í ár, hóast einki hevur verið at flagga fyri síðani 1945,uttan á hálvari stong kanska.

Og pensjónsaldur er eingin aldur longur.